

Written by - கவிஞர் நட. சிவசுமார், தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர், நபரூல் இஸ்லாம் கலை அறிவியல் கல்லூரி, குமார்கோவில், குமரிமாவட்டம். -

Wednesday, 06 December 2017 13:36 - Last Updated Wednesday, 06 December 2017 13:45

சு.செல்வசுமாரன் குமரிமாவட்டம் தகைக் குறிச்சியில் பிறந்தவர். (03-06-1974) கடந்த பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பணியாற்றி வந்தார். தற்போது அரசின் பணியிடமாற்றத்தில் பரமக்குடி அரசு கலைக் கல்லூரியில் தமிழ் உதவிப் பேராசிரியராக பணியாற்றி வருகின்றார். ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம் குறித்து காத் திரமாக ஆய்வு செய்து முனைவர் பட்டம் பெற்றவர். கடந்த பத்து வருடங்களாக தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் ஈழம், புலம்பெயர் படைப்பிலக்கியங்கள் குறித்து தொடர்ந்து ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதி வருபவர். ஈழத்துப் படைப்புலகம் வலிகளை எழுதும் கவிதை, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் - 2015, ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம் பன்முக வாசிப்பு, காவ்யா - 2008, சமகால நாவல்களில் புனைவின் அரசியல் என.சி.பி.எச் - 2015, அ.முத்துலிங்கத்தின் புனைவு உலகம், கலைஞன் - 2015, ஆகியன இவரது நூல்களில் முக்கியமானவையாகும். திணை, மற்றும் பி வரசி சிறுநிதழ்களின் துணை ஆசிரியராக விளங்குபவர். மலேம பி வரசம் பி மஞ்சளிலிருந்து சிகப்பாக, (காவ்யா - 2012), உலுப்புக் காரனின் திசை, (பி வரசி - 2016) எனும் இரண்டு கவிதை நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். இவரது கவிதை எழுத்து குறித்து விவாதிப்பதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

தொண்ணூறுகளுக்கு பிறகு தமிழ் கவிதை பண்பாட்டு வரீகளைப் பிடித்து நடக்க ஆரம்பித்தது. குறிப்பாக உரநடை மொழிக் கு உயிர் கிடதை திருந்தது. இக் காலகட்டத்தில் தமிழ் கவிதை மொழி மக்கள் மொழியாகியது. கருத்தியல் ரீதியாகவும் புதிய பாடப்பொருள்களை சூமந்து வரத் தொடங்கியது. அந்த வகையில் தமிழ் பண்பாட்டின் வரீகளை சூமந்து வெளிப்பட்ட ஒரு மண்ணின் வாழ்க்கை சு.செல்வசுமாரனின் கவிதைகளில் வெளிப்பட்டதை நாம் காண முடியும். அவரின் பி வரசம் பி மஞ்சளிலிருந்து சிகப்பாக என்ற கவிதை புத்தகம் வெளிக் காட்டி இருக்கின்ற உலகம் பாலய கால ஓர் மகையின் வழி பயணத்தின் தொடங்கி தாத் தா, அப்பா, அம்மா, தங்கம்மா கிழவி என இப்படி உறவுகளுக்கூளும், பி வரசம் பி, பனங்கிழங்கின் பீலி, நொண்டங்காய், புனைவை மரக்கிளையில் ஊஞ்சல், நாரூப்பெட்டி, தன்னம்பி, வட்டாளி, மரக்காலில் நல்லெண்ணி, இப்படி வாழ்க்கையின் பண்பாட்டின் பகுதிகளிலிருந்தும் வாழ்ந்த வாழ்க்கையின் பக்கங்களின் சூமந்து கொண்டுகவிதை வருவதை நாம் காண முடிகின்றது.

“கொண்டையான் குளத்தில் மலேகரையில்
வளர்ந்து நின்ற வபே பமரத்தில் ஏறி
உடலை சூரூட்டி மின்று சூற்றுச் சூற்று
குளத்தில் குதித்து மிழ்கி

Written by - கவிஞர் நட. சிவசுமார் , தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர் , நடுநிலை இஸ்லாமிய கலை அறிவியல் கல்லூரி, கும்பகோணம் , கும்பகோணம் . -

Wednesday, 06 December 2017 13:36 - Last Updated Wednesday, 06 December 2017 13:45

படிக் கரையில் தலையை மலேஷியப் பியதும்
நீ ச்சலதித்து தடொட்டு விளையாடியதும்
பறித்த சநெ தாமரகைளில் பெரிய மடொட்டினை
சரஸ் வதி படத்தில் வதைத்து படிப்பகை கட்டேட்தும்
சங்கிலி பாசியாய் நிரம்பிக் கிடக்கின்றது”1

என்று ஒரு கவிதை பசேுகின்றது. இந்த கவிதை பாலயங்களில் பதுக்கி வகை கப்பட்ட ஓர் மகையில் இருந்து உயிர் உள்ள சித்திரமாய் வாழ்க்கையை எழுதி சலெகிறது. அதுவும் சங்கிலிப் பாசியாய் என்ற அடர்த்தியான வார்த்தை அற்புதமான குறியீடாக அமைகின்றது. தங்கம்மா கிழவி என்ற தலைப்பில் எழுதி இருக்கின்ற கவிதையும் முக்கியமான கவிதையாகும். பாஞ்சி இலையில் எழுதி பறிச்சி ஒன்றை மட்டில் போட்டு மீதியான ஆறுடன் இரண்டு பரல் உப்புமாய் வதைத்து பிள்ளையின் வயிறறில் தடவினாள் தங்கம்மா கிழவிக் கு ஏப்பம் வரும் படிக் கு. ஆனகைக் கொதி பினகைக் கொதி அடுத்தரேக் கொதி தடொடுத்தரேக் கொதி எல்லா கொதியும் மாயமாய் போக தலையை மீன்று சூற்று சூற்றி எச்சில் துப்பி தணல் மிகுந்த அடுப்பில் முக்க மலேஷியுந்த புகையின் நாற்றத்தில் காணாமல் போகிறாள் தங்கம்மாள் கிழவி. இந்த கவிதை நாட்டார் பண்பாட்டின் சாற்றை பிழிந்து எழுதிய கவிதை. ஏனெனில் நமது முன்னரேகள் விதைத்து வதைத்து இருக்கின்ற நம்பிக்கைகளின் உலகம் மிகவும் முக்கியமானது. அது நமது வாழ்வின் ஓவ்வொரு தரூணங்களிலும் நிகழ்கின்றது. அதுவும் கிராமப்புறங்களில் கொதிக்கு பார்ப்பது இன்றளவும் எதிர்கொண்டு வரும் நம்பிக்கை உலகம் இதனை சலெவசுமாரன் கவிதையாக் கி இருப்பது சிறப்புக் குரிய விசயமாக் கொள்ளலாம்.

மலேயும் சலெவசுமாரனின் கவிதை புத்தகம் முழுக் கு முழுக் கு விளிம்புநிலையில் வாழுகின்ற மக்கள் சாரந்த கதாபாத்திரம் , அவர்களின் தடொழில் சாரந்த பண்பாடுகள் கவிதையாக் கி இருக்கிறது. குறிப்பாக் கயிறு என்ற தலைப்பில் இடம் பெற்ற கவிதை மிகவும் முக்கியமானது. அந்த கவிதை இப்படி தடொடங்குகிறது.

கடவப்பெட்டியிலும் காளை வண்டியிலுமாய்
குண்டிற்குக் கொண்டு வரப்பட்ட கதம்பல்”2

இதில் கயிறு சாரந்த தடொழில் நுட்பத்தமை மிக அழகாக் வளிப்படுத்தி இருக்கிறார். அது போல குமரி மாவட்டத்தின் பெரும் பகுதி மக்களோடும் சம்பந்தப்பட்ட தடொழில் களில் ஒன்று பனை ஏறுதல். விளிம்புநிலையில் வாழுகின்றவனுக்கு பனை பெரிய வாழ்வாதாரம் அப்படிப்பட்ட பனை மரத்தை அழித்து வறற்று தரகைளாக் கு சமூல் ஏற்படுகின்ற போது அதனை மிக் சரியான அர்த்தத்தளத்தில் உள் வாங்கி பனைமரம் பசேுவது போன்ற ஒரு கவிதை சலெவசுமாரனிடமிருந்து மிக் கபீர்மையாக் வளிப்பட்டுள்ளது. நான் உங்கள் பனை மரம் பசேுகின்றனே என தடொடங்கும் அந்தக் கவிதை,

“தாயாக் நின்று பதனீர் தருகின்றனே
நொங்கு தின்பாயா
இதே எடுத்துக் கொள் என்கண்கள் மீன்றையும்
உன்பாட்டனும் அப்பனும் குடித்து மகிழ்ந்த
களளும் நானல்லவா பருகிக் கொள்
பனம்பழம் ஒன்று தருகிறனே எடுத்துச்சலெ

Written by - கவிஞர் நட. சிவசுமார் , தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர் , நடுநிலை இஸ்லாமிய கலை அறிவியல் கல்லூரி, கும்பகோணம் , கும்பகோணம் . -

Wednesday, 06 December 2017 13:36 - Last Updated Wednesday, 06 December 2017 13:45

அம்மா நலம் அவித த இரட்டை அடம்பின்
வநெ தணலில் பட்டை சாப்பிட்டு பசியாறும்
பாட்டி மண் பானை ஒன்றில்
வாழாங்கொத்து புளிகளை அடக்கி
கப்பனி ஊற்றி வதைத் திருப்பாளர்
கற்கண்டாய் மாற இன்னும் சில மாதங்கள் ஆகும்
பாட்டிக் குத் தளையாமல் சற்றே உண்டு வா
கூறுத்தலையை என்றும் கூறும் பு பசோதே
வரும் கார்த்திகை நாளில்
கொழுக கட்டை செய்து உண்ணலாம்
பணை மட்டை தானே எதற்குப் பயன்படும் என்கிறாயா
ஒரு நார் கட்டில் செய்து படுத்து கொள்
இதமாய் இதமாய் துங்கிக் கொள்ளலாம்”³

என்று முடிகின்ற கவிதை பல ஆண்டுகால மண்ணின் வரலாற்று சுவடுகளை
வதேனையோடு சலேகிறது. எளிமையான மொழியில் ஒரு கதை சொல்லலின் தன்மையோடு
அமைந்திருக்கின்ற இந்த கவிதையில் வளிப்பட்டுக் கும் வாழ்வு தமிழ் கவிதைக்கு
புதிது என்று நிச்சயமாக கிறலாம். அது மட்டுமில்லாமல் நம் தாத்தா பாட்டி
பயன்படுத்திய பழங்கு பொருட்களான முக்கட்டை, நாற்காலி அடம்பு, தீ மட்டிய
சூறு, நலம் அவித த மண் பானை, காயப்போட்ட பெரிய ஓலைப்பாய், கைக்குத்தல் செய்த
உரல், உலக்கை, கஞ்சி வடித்த பரவச்சட்டி, பெரிய கணை ஆப்பை அனதையும் நவீன
தொழில் நுட்பத்தில் எப்படி எல்லாம் காணாமல் போனது என்றும் ஆதங்கப்படுகிறார்.
இவரின் கவிதைகளில் இது போன்ற பல இடங்களான நாம் கிராமத்து பழங்கு பொருட்கள்,
பண்பாட்டு அடையாளங்களோடு கப்பியதாய் காணமுடியும். இவ்வகை காலனிய (Post
Colonialism) வாசிப்புக்கான இடத்தினை கோரி நிற்பதையும் நம்மால் விளங்கிக் கொள்ள
முடியும். பின் காலனியத்தில் வரேகளைத் தடுதல் பற்றி கூறிப்பிடும் கவிஞர் ஆதிரன்
“பின் காலனிய நிகழ்வின முதல் கட்டமான ஆதிக் க நிலையைத் தொடர்ந்து இரண்டாவதாக
ஃபனான விளக்கவது மல இருப்பது தடேல். அதாவது தான் ஆதிக் கத்திற்கு
உட்பட்டிருக்கிறோம் என அறிந்தபின் தனதான் வரே, தனது அசலான பண்பைத் தடேம்
நிலை எனக் கொள்ளலாம். தனது தொன்மத்தை, ஆதி நிலத்தின் பண்பை, தனது
பண்பாட்டைத் தடேச்சலெல்லும் பண்புகளை அவகைக் கொண்டிருக்கும்”⁴ என்பது
கவனத்திற்குரியது.

அம்மா பற்றிய கவிதைகளும் இவரிடத்தில் மிகவும் காத் திரமாக வளிப்படுகின்றன.
பு வரச மரத்தின் காளிர் சியில் பக்கத்து வீட்டு சித்தியுடன் பேசியபடி கட்டியிருந்த
கண்டாங்கி சலேயில் ஒரு முகப்பினை அவிழ்த்து விரித்து தரையில் படுத்துப்பாளர்
அம்மா என்று இந்த கவிதையில் ஒரு எளிய பாசாங்கில்லாத கிராமத்து தாயை கண் முன்
காட்டுகின்றார். நான் ஏற்கனவே சொன்னது போன்று தனது புத்தகம் முழுகக் களிய
மக்களின் வாழ்க்கையை படம் பிடித்து காட்டுகின்றார். அது போல இன்னொரு அம்மா
பற்றிய கவிதை இப்படி வருகிறது,

“அம்மா வருவதாய் சொன்னாள்
பக்கத்து வீட்டு பாட்டி
கறியும் சோறுமாய் காத் திருந்தனே
ஓட்டுத்திண்ணையில்
அன்று முழுவதும்”⁵

Written by - கவிஞர் நட. சிவசுமார் , தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர் , நடுநிலை இஸ்லாமிய கல்வி அறிவியல் கல்லூரி, கும்பகோணம் , கும்பகோணம் . -

Wednesday, 06 December 2017 13:36 - Last Updated Wednesday, 06 December 2017 13:45

இந்த கவிதை வரிகள் முன்னோர்கள் அமர்ந்திருந்த அன்றைய நாளையே உருவாகியிருக்கின்றன என்று நினைவுபடுத்த துல்லியம் என்கிற பாரதாநாடாபுற நம்பிக்கையை நேர்த்தியுடன் எழுதிச் செல்கிறது. உச்சகக் கொடை என்ற கவிதையில்

“ஆராதனைகள் வந்து
நரம்பு முறக்கறே துள்ளிக் குதித்து
கூலவாழ்வையில் முட்டுகிறார்
சல்லடம் கட்டப்பட்டது
தீப்பந்தத்தை கையில் டுத்தார் .
உச்சகக் கொடையில் சாமியாடியாய்
சுவ்வரளிமாலையை கட்டு முத்தாரம் மனப்பேசினான்.”⁶

என்று சிறு தயை வழுபாட்டு மரபுகளின் பின்புலம் கவிதையாகி இருக்கிறது. இப்படி பல கவிதைகளில் விளிம்பில் வாழும் மக்களின் நம்பிக்கை உலகம் செல்வகுமாரனின் கவிதைகளில் வளிப்படுவதை நாம் காண முடிகிறது. அது போல பல கவனிக்கப்படாத உதிரி மனிதர்கள் உரிய மரியாதையோடு இவரது கவிதைகளில் கட்டுத்து போவதைக் காணலாம் . கூறப்படாத எள்ளுவிளையெரியும், செல்லம் மாள் இப்படி சொல்லி கொண்டே போகலாம் . இவர்கள் அனைத்தும் கவிதைக் குள் கதவை விடிகளாய் ஒரு கதைக் காண நீட்சியோடு இடம் பெற்றிருப்பதை நாம் அவதானிக்க முடிகிறது. இது செல்வகுமாரனின் தனித்துவ அடையாளமாக கொள்ளலாம் . அப்பா, அம்மா உரையாடல் தளையில் அப்பாவின் மந்திரம் என்ற ஒரு கவிதை இடம் பெற்றுள்ளது. இந்த கவிதையை யதார்த்த பதிவாக பட்டவர்த்தனமாக எழுதப்பட்டிருப்பதாக சொல்லலாம் . விடியற்காலையில் அம்மாவின் படுத்து கிடக்கும் மகனின் எழுப்பதண்ணீர் தளிக்கின்றார் அப்பா. அம்மா சொல்கிறார் பிள்ளையை உறங்கவும் விட மாட்டான் இடிவாளவான் கையையில கறையான அரிக் கியதுக்கு என்று. கவிதையின் கடைசி பகுதி இப்படி அமைகிறது. வள்ளாளர் வீட்டுப்பிள்ளையை நாலு மணிக் கெல்லாம் எழும் பிப்பிக்கும் . இதுவப்பிக்க வா பிறந்திருக்கிறீர்? மாடு மயேக்கப் பொறந்ததுவ என்று அப்பாவின் புதிய யதார்த்தமாக சமீகத்தில் மலேக்கீழ் பதிநிலையில் காணப்படுகின்ற இயங்குதளத்தலை மிக நுட்பமாக கட்டுதலை காட்டுகிறது.

மலேயும் நொண்டங்காய் , அனந்தர சோக்காரமர்கள் , அப்பாவின் விசிறி. இப்படி பல கவிதைகள் யதார்த்த சித்திரப்புகள் நிறைந்த வாழ்வை முன் வைக்கிறது. செல்வகுமாரனின் கவிதைகளை பற்றி கூறிய பிட்டும் கவிஞர் ஹசை . ஜி. ரசூல் “ஓற்றை வாசிப்பது தாண்டிய பன்முக வாசிப்பை கோரிநிற்கும் ஊழியைப் பணுவல்களாக கூறிய பிட்டும் . இக்கவிதைப் பணுவல்களில் வரலாறும் , தளையம்மும் , மொழியும் , பண்பாடும் இணைவாகியுள்ளன. வாசகனிடத்தில் இன்னும்திக தடையையும் , வாசிப்பையும் கோரி இக்கவிதைகள் நம் முகத்தில் அறந்தது கொண்டிருக்கின்றன.”⁷ என்கிறார் . மொத்தத்தில் செல்வகுமாரனின் ‘பிவரசம் பி மஞ்சளிலிருந்து சிக்கப்பாக’ கவிதை புத்தகம் அடர்த்தியான வாழ்வியலை முன் வைக்கும் ஒரு சிறுகதை தொகுப்புக்கு இணையானது. தனக்கே உரிய எளிமையான மொழியோடு அடர்த்தியான வாழ்க்கையை முன் வைக்கும் செல்வகுமாரனின் இந்த கவிதை உலகம் தமிழ் மைய கவிதை உலகத்திற்கு புதியது என உறுதியாகக் கூறலாம் .

சமீபத்தில் வளிவந்திருக்கின்ற ‘உலுப்புக்காரனின் திசை’ இவரின் இரண்டாவது கவிதை புத்தகமாகும் . இத்தொகுப்பு முற்றிலும் மாறுபட்ட மொழியோடு பயணப்படுவதை நாம் கவனிக்க முடியும் . வலை நிமித்தமான வாழ்க்கையை எதிர்கொள்ளும் போது கிடக்கின்ற வலிகள் சாரந்த நெருடல்கள் , நகர்புற வாழ்வில்

Written by - கவிஞர் நட. சிவசுமார் , தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர் , நடுநிலை இஸ்லாமிய கலை அறிவியல் கல்லூரி, கும்பகோணம் , கும்பகோணம் . -

Wednesday, 06 December 2017 13:36 - Last Updated Wednesday, 06 December 2017 13:45

எதிர் கொள்ளுகின்ற வாழ்வின அபத்தமான இரூணமசாரந்த பகங்கள் , துன்பநிலை நுட்பம் சாரந்த நவீன உலகத்திற்கு மனிதன் பயணிக் கும் போது அழிந்து போன பண்பாட்டு உபகரணங்கள் குறித்த கரிசனையோடு கட்டிய கோபம் , காதல் காமம் சாரந்த புள்ளிகள் , ஊடகம் கட்டமைக்கின்ற அல்லது நம் வாழ்வோடு திணிக்கின்ற விசயம் , நுட்பமான சமீக வாழ்வோடு கட்டிய விமர்சனம் , யுத்தங்கள் தந்த துயரங்கள் , சூய விமர்சனம் , குழந்தைகளோடுள்ள உறவு இப்படி கவிதைப் புத்தகம் முழுக்க ஏராளம் விரிந்து கிடக்கிறது. பனமரத்து நாரினால் ஆன தாத்தா வீட்டு கட்டில் துவரங்களாலானது. தாத்தா இறந்த போது அவரின் இறுதி குளியல் அந்த கட்டிலில்தான் நடப்பெற்றது. என்ற வரிகளை பசேும் கவிதையில் உறவுகளின் மச்சுக்காற்றை மறந்து விடாமல் துல்லியமாக பதிவு செய்யும் நுட்பமான கலைஞனை சந்திக்க நேரிடுகிறது .

இன்னொரு கவிதை புங்கமரத்தில் கட்டு கட்டி முட்டையிட்டு குஞ்சு பொரித்ததும் பறந்து போன சாம்பல் குருவியின் கட்டு போல ஒரு கட்டு போதும் . இரவு நேரங்களிலும் மழை நேரங்களில் இளைப்பாறிக் கொள்வதற்கு. என்பதாக நகரத்து வாசனையோடு தன்னை இணைத்துக் கொண்டு வாழ்ந்தாலும் ஆழ்மனப்பரப்பில் காணப்படுகின்ற கிராமத்து ஓர் மகையின் அடக்குகளை சூழ்ந்தபடி இந்த கவிதை சொல்லியின் மனம் நகர்வதை இந்த கவிதை உணர்த்துகிறது. அது போல நய்தல் நிலப்பரப்பு வளிசார் மக்களின் வாழ்க்கை வகைகையையும் படம் போட்டு காட்டுகிறது. அதுபோல சூயம் சாரந்த கோபத்தின் வளிப்பாடு மிகச்சிறப்பாக செல்வகுமாரனிடம் பதிவாகி இருப்பதை பல கவிதைகளில் கவனிக்க முடிகிறது.

“மலே எழாத படிக்கு பார்த்து கொள்கின்றாய் நீ
எனினும் என்னுள்ளிலிருந்து ஊடகுவுகின்ற
சிறு கசிவுகளை
ஒன்றும் செய்ய முடிந்ததில்லை உன்னால்” 8

இன்னொரு கவிதையில் வரும் உன்னை எதிர்கொள்ள கட்டிய ஆயுதங்கள் தவேயில்லை. என்னிடத்தில் தங்கி இருக்கின்ற பசப்பு மொழிகளே போதுமானது என்ற வரிகளாகட்டும் , கண்ணாடிக் கண்ணுக்கள் இருந்து கொண்டுகைகள் நனயாதபடி நத்தகைகளை நீ கடைபற்றிக் கொண்டிருக்கிறாய் ஒருநாள் உன் கைகளுக்கு அவகைகள் வராமலும் போகும் என்பதாகட்டும் . மலேும் கலை வதை திருப்பதால் ஆட்டியைனாகவோ வித்தகை காரனாகவோ நீ இருக்கலாம் என நீ ளும் கவிதை பிரிப்பது உனது இலட்சியம் , உடையும் கணப்பொழுதில் நிலைமாறும் பிரளயத்தில் எதிர் நீச்சல் அடக்கும் வல்லமை இல்லாத வித்தகை காரன் நீ . என பசேுகின்ற கவிதை வரிகளாகட்டும் இவ்வை எல்லாவற்றுக்குள்ளும் தான் எதிர்கொள்ளுகின்ற அல்லது தன்னதை சூற்றி இருக்கின்ற சூயம் சாரந்த வலி செல்வகுமாரனின் கவிதை கவித்துவ மொழியோடு வளிப்பட்டுள்ளது. இது தமிழ் நவீன கவிதையினுடைய துடர்ச்சியான மரபு என்று கற்றலாம் .

ஆரம்பகால நவீன கவிதை அகத்தை அல்லது சூயத்தை தனது வகைக் கூடரொளிக் குள் தடையது. அதன் பிறகு வானம் பாடிகளின் சூயம் சமீக விடுதலையை உள் வாங்கிக் கொண்ட சமீகக் கோபமாக தன்னதை வளிப்படுத்திக் கொண்டது. அதன் பிறகு பலரும் தனிமனித உணர்வை பல கோணங்களில் வளிப்படுத்தினார்கள் . ஆனால் இவரின் கவிதைகளில் ஒரு விளிம்புநிலை சூயம் வளிப்படுகிறது. அது கவனிப்புக்கு உட்படுத்தக் கட்டிய உதிரிகளின் வலிகளின் நீட்சியாக வந்து விழுவது இந்த புத்தகத்திற்கு கட்டுதல் பலமாகும் .

Written by - கவிஞர் நட. சிவசுமார் , தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர் , நடுநிலை இஸ்லாமிய கலை அறிவியல் கல்லூரி, கும்பகோணம், கும்பகோணம். -

Wednesday, 06 December 2017 13:36 - Last Updated Wednesday, 06 December 2017 13:45

பேர சார ந த கவிதைகள் பரேழிவா இலக கியத தின கபுறுகள் சிலை வசுமாரனின் சில கவிதைகளில் சமபிகக கபோத தளோடு வளெிப பட் டுள் ளது. ஓரு கவிதை ஓடி மறவைதற்கு ஓன றுமில் லை ளங் களித தில் பதுங் குகழிகள் பிணக் கிடங் குகளாய் இனியும் வடெ டுவதற்கு யாரும் இல் லாத பையுள் ளனர் . இல் லாதவர்கள் இரூந் து ளன் ன சயெ யப் பகோகின் றளோம் . இரத தம் மரமட் டகைகள் பறவகைகள் மணல்கள் விலங் குகளின் கருகல் வாசனையைதத் தவிர ஓன றுமில் லை. இப் பகோதகைக் கு ளரிந் து கணெ டிருக் கிறதூ நிலம் . மலேும் , 'வகெுநாட் களாக' ளன தளொடங் கும் கவிதையில்

“வகெுநாட் களாக
பிள் ளகைகள் நிகழ் த் துகின் ற
பலி ஆட் டத் தின்
கருகலான இரத த வாடயைில்
புத் தரின மண டை
விறதைத் துப் பையே ள் ளது.
தமது பிள் ளகைகள்
நீ ரில் நிலத்தில் ஆகாயத்திலெ
நிகழ் த் துகின் ற சபட் சும்ங் கள்
இப் பகோது பதிவிறக் கம் ஆவதில் லை
புத் தரூக் குள் .
பதிவறே றங் களும் பதிவிறக் கங் களும்
சீ டர்களிடம் மட் டுமடே.
அவர்கள் திருட் டு கடவுச சளால் லால்
உள் றுழயைவும் வளெியறேவும்
சயெ து கணெ டிருக் கின் றனர்
புத் தர் கட டுப் பாட் டை இழந் துவிட் டார்” 9

ளன் பதாக முடியும் இந்த கவிதையும் சிலை வசுமாரனின் கவிதைகளில் சிறந்த கவிதைகளில் ஓன றாக கருதலாம் . ஈழத் து இனப் படுகளொலையை புத் தர் ளன் ற குறியீ டு மபிலம் அந் த உரிமமீ றும் அராஜகச் சயெலமை க துணிச் சலாக வளெிப் படுத் தி ள் ளார் . உலுப் புக காரனின் திசை ளன் ற புத் தகத் தில் ள் ள பல கவிதைகள் கருத்தியல் ரீ தியாக சமபிக விமர் சனத் தை வளெிப் படுத் தும் வகையில் அமநைத் திருப் பது கபுடுதல் சிறப் பாக களெ ளலாம் . ஆனால் அதே நரேத் தில் தான கடந் து வந் த பண பாட் டு பயணத் தை சிலை வசுமாரன் மறக் கவில் லை. பால ய கால ஓர் மகைளின் சில பகுதிகளையும் இந்த புத் தகத் திலும் வளெிப் படுத் தி ள் ளார் . அதற்கு புட் டானெ தளொடங் கும் கவிதை நல் ல உதாரணம் . அந் த கவிதையின் கடசை பகுதி திருவிழா கடயைில் வாங் கிய சளோப் புக் கரசைலை ளுதிய மகளை பற றி வரூகிறதூ. கவிதையை முபிக் கும் பகோது மனம் முழூக் க துள் ளுப் புட் டான்கள் பறந் து கணெ டிருக் கிறதூ.

மலேும் கும்பரி மாவட் ட மண ணின் சளால் லாடல் இவரது சில கவிதையை உயிரூள் ள பிரதசே வளெியாக மாற றுகிறதூ. அந் த வகையில் உலுப் புக காரனின் திசை ளன் ற கவிதை மிக முக் கியமான கவிதையாகும் . உலுப் புக காரன் ஏறிய புளியில் பழமாய் இரூக் கின் றனே ளன் ற வரிகளில் ள் ள கவித் துவத் தையும் பண பாட் டு அடயைாளங் களையும் நம் மால் ள் ள வாங் க முடியும் . கழந் தகைள் சார ந் த நுட் பமான உலகமும் வீ டு ளன் ற சளால் லின் படிநிலை நீ ட சியும் மிகச் சிறந் த கவிதை கருக் களாக வளெிப் பட் டுள் ளது. மலேும் சங் க இலக் கிய வாழ் வியல் பின் புலத் தில் கபுட இல் லாத நயெ தல் நில உலகம் வட் டாரப் பண பாட் டு வார த் தகைளோடு இணநைத் து கவிதைகளூக் கு கபுடுதல் சிறப் பு

